

Občanský rok 1947.

Jestliže v roce 1946 bylo suché počasí, Povaha
 tedy v roce 1947 panovalo sucho kata- roku.
 strofální. Takové sucho, jakého ani mezi
 nejstaršími občany není pamětníka, sucho,
 které přineslo naší republice a našemu na-
 rodu nedozimé miliardové škody. Sucho
 toho zasáhlo nejen naši republiku, ale
 téměř celou Evropu. Již prima tohoto
 roku byla mírná a na sníh chudobná,
 takže se země zimní vláhou nenapoji-
 la. Od poloviny března pavládo krás-
 né počasí bez dešťů. Rolníci mohli včas
 a pohodlně jarní polní práce vykonati.
 Suché slunné počasí, až na slabý deštěk
 asi v polovině dubna, trvalo pak po
 celé jaro. Všechné obilí nemohlo v suché,
 okoralé půdě růsti, žloutlo, zasychalo,
 po většině ani nevymetalo a růstalo
 kratičké, nakrsle. Zelená píse nemoh-
 la pro sucho vůbec narůst. Pohled
 na vyprahlá pole a luka byl žalost-
 ný. V řece Olšavě tek jen malý pramének
 vody jako v potůčku. Dobytek krpěl ne-
 dostatkem zelené píse a tu se již rýjoval
 na obzoru rok hladový, rok nedostatku
 a bídý. Od jara teprve dne 26. července

dostavila se bouře s prudkým lijavcem. Přívaly vody stékly po půdě na kost vyprahlé, aniž mohly do ní vsáknouti. Na obilí i tak přišel již tento dešť opožděně, poněvadž obilí předčasně raschlo a žně počaly velmi brzy. Po této bouři trvala pak dále přes celé léto i podzim úplné sucho bez sebemenšího deště. Brambory předčasně raschly, velmi málo rasedaly a růstaly drobné. Cukrovka těžce narostla malá, byla však hodně cukernatá. I ovocné stromy tímto katastrofálním suchem velmi utrpěly. Ovoce předčasně opadávalo se stromů. Úroda jablek a hrušek byla slabá. Jen peckovitého ovoce se dosti na stromech udrželo. Lidé je většinou ružičkovali na šlivovici. Pro sucho nemohli rolníci na podzim včas rasit a museli bezradně čekat, až přijde blahodárny dešť. Konečně po 15. říjnu dostavil se vydatný dešť, což umožnilo rolníkům provést orimou setbu.

Pomoc
SSSR naší
republice.

Po provedeném výmlatu bylo zjištěno vládními činiteli, že po tak chudobných žních vystačíme s vlastními zásobami v republice nanejvýš do vánoce. Co však bude do nových žní? Na obzoru se rýsovala přisera hladu. Naše příslušná ministerstva obrátila se o pomoc do všech

státu, kde mohla očekávat pomoc a zá-
 chranu. Jedině v Sovětském Svazu vysly-
 šeli jejich žádost a slibili dodat 400.000 tun
 chlebového a krmného obilí, odjinud nic.
 Bylo zřejmo, že tato dodávka do průšších
 zim nestačí. Předseda vlády Klement Gott-
 wald vypravil se tedy osobně do Ruska,
 kde na základě přátelských vztahů po-
 dařilo se mu, že generálissimus Stalin
 zvýšil dodávku obilí na 600.000 tun. Tím
 byla výživa našeho lidu do průšších zim
 zajištěna. Za tuto poskytnutou pomoc
 zavázali se naši vládní činitelé během
 ujednané doby dodat Sovětskému Svazu
 80% vyrobených textilních výrobků a obuvi.
 V důsledku toho byl u nás velký nedosta-
 tek obuvi a textilních výrobků.

Můžeme tedy jen generálissimu Stali-
 novi děkovati, že byla u nás přišera
 hladu rážehnána. Ale i takto byl tento
 a průšší rok až do zim u nás, pokud se
 týká výživy velmi těžký. Zemědělci ná-
 sledkem nedostatku jak zeleného, tak i
 jadrného krmiva snažili se na podzim
 co nejvíce dobytka odprodati, poně-
 vadž by jej nemohli přezimovati. a
 tu zase hrozil nedostatek masa v pří-
 štím jarním období.

Následkem velkého nedostatku
 životních potřeb a textilních výrobků

Boj proti
šmelině.

vzmáhal se nebezpečně černý obchod se všemi nutnými životními potřebami. Vláda byla proto nucena sáhnouti k velmi přísným opatřením a krestům proti všem, kdo černý obchod provozovali. Brzy podařilo se mnoho takových šmelinářů dopadnouti a pokrestati je jako citelnými pokutami, tak i vysokými kresty na svobodě. Tím byla šmelina aspoň částečně brzděna.

Předpis a plnění do dávek.

V důsledku katastrofálního sneha byla úroda obilnin a okopavin tak nízká, že u mnohých remědělci neslyšelo kromě samorasobitelských dávek, a osiva skoro ničeho na povinné dodávky. Také úřední předpis dodávek jak chlebového tak i krmného obilí a brambor byl velmi nízký. Ale ani ten nemohli někteří remědělci splniti. Plnění dávek masa bylo remědělci dosti svědomitě dodržováno, to však hlavně proto, že pro nedostatek krmiva nemohli dobytek rádne přezimovati.

Pamětní deska p. říd. učitelů Bed. Hofmanovi.

Za druhé světové války popraven byl německými okupanty ve Vratislavě ve Slezsku pan učitel Bedřich Hofman, který po 7 let působil na zdejší škole. Pro účast v odboji byl dne 31. října 1941 zatčen gestapem a po 2 léta vězněn v Brně, Vratislavě, Woklanu a opět ve Vrati-

slavi, kde byl dne 30. října 1942 odsouzen k trestu smrti a dne 5. března 1943 popraven.

Místní školní rada usnešla se, aby tomto národním hrdinovi umístěna byla na školní budově pamětní deska. Za tím účelem utvořen byl ze členů MŠR, místní osvětlové rady a Radického sdružení přípravný výbor, který dal zhotoviti pamětní desku sochaři Fr. Zbořilovi v Uh. Hradišti a měl za úkol připraviti slavnost odhalení této pamětní desky. Slavnost stanovena byla na den 11. května. Pozvány byly všechny okolní významné korporace. Popravený p. učitel jmenován byl ženskou školní radou řídícím učitelem in memoriam. Slavnost odhalení navštívena byla velkými davy místního i okolního lidu, mnohými korporacemi a též i okresním školním inspektorem Poláškem a p. okresním knihovním inspektorem Řičánkem. Ukusná pamětní deska bude po příští léta hlásat vděčnost jeho bývalých žáků a všeho občanstva hrdinovi, který obětoval život za vlast a národ.

Svátek práce dne 1. května oslaven byl zine oslavy v tomto roce společně všemi obcemi na o roce 1947 okresní slavnosti v Uh. Hradišti. Z naší obce vypravil se velký průvod uspořáda-

ných hlavně členy strany komunistické. Přívod krajovaný s hudbou za účasti školní i dospělé mládeže, zpestrěný alegorickými vory vyšel ráno z obce do okresního města, kde vyrueta slavnost velmi mohutně a okázale.

Výročí osvobození naší obce od německých okupantů a den vítězství dne 9. května oslaven byl místní slavností dne 9. května. Přívod s hudbou vyšel z horního konce přes celou obec a zpět ke škole, kde u pomníku přednesly školní dívky recitace, zpěvy a občané vyslechli proslav řídicího učitele. Na ukončení zazpívána byla státní hymna.

Podobným způsobem jako den vítězství oslaven byl i Svátek svobody dne 28. října.

Vzpomínka ruské říjnové revoluce byla uspořádána dne 7. listopadu v hostinci pana Vašala, kde místní pěvecký kroužek zazpíval internacionálu a jiné ruské zpěvy a členové svalu české mládeže předvedli příležitostné recitační pásmo.

Ceny životních potřeb.

V tomto roce byly ceny nejvýznamnějších životních potřeb následující:

- 1 q pšenice 600 Kčs, 1 q píce 510 Kčs,
- 1 q ječmene 380 Kčs, 1 q ovesa 380 Kčs,
- 1 vejce 3 Kčs, 1 l mléka 5 Kčs, 1 kg másla 300 Kčs.

V roce 1947 zemřelo v naší obci celkem 8 osob, z toho 5 dospělých a 3 děti. Mimo to zemřeli mimo obec v pohraničí Antonín Formisek a jeho matka Františka Formisková z čísla 18. Tiš oba byli pře-
vezeni do Podolí a pohřbeni byli na hřbitově v Popovicích.

Během tohoto roku sezdáno bylo 11 párů snoubenců v kostele v Popovicích a mimo to 1 pár sezdán byl v Mikovicích. - Narodilo se celkem 21 dětí, z toho 12 hochů a 9 děvčát. Z nich 3 děti zemřely. Mimo to bylo 1 dítě narozeno mrtvé!

Statistika
umrtí, porodu
a smrtí.